

1 Δεκεμβρίου, 1995.

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ALTUN CONTRACTING & TRADING CO,

Εφεσείοντες-Εναγόμενοι,

v.

Ε. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

*Εφεσίβλητων-Εναγόντων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 8654).*

Συμβάσεις — Σύμβαση πώλησης ξυλείας — Καθορισμός επακριβούς ποσότητας πωληθείσας ξυλείας — Καθορισμός σε κιλά αντί κυβικά μέτρα — Καθυστέρηση στην προσκόμιση του συμφωνηθέντος πιστοποιητικού ποσότητας.

5

Απόδειξη — Αξίωση για υπόλοιπο πωληθείσας ξυλείας — Μη τεματισθείσα και ουδέποτε καταγγελθείσα συμφωνία — Πιστοποιητικά ως προς την ποσότητα της παραδοθείσας ξυλείας — Αποδεικτική σημασία τους ελλείψει καταγγελίας και τεματισμού της σύμβασης.

10

Οι εφεσίβλητοι-εναγόντες, καταχώρησαν αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας ζητώντας να τους πληρωθεί το υπόλοιπο της αξίας ξυλείας που πώλησαν και παρέδωσαν στους εφεσείοντες-εναγομένους στη Λατάκεια της Συρίας. Οι εφεσίβλητοι ισχυρίστηκαν ότι παράδωσαν ολόκληρη την ποσότητα της ξυλείας ενώ οι εφεσείοντες ότι εξόφλησαν, αφού το ποσό που κατέβαλαν αντιπροσώπευε την συμφωνηθείσα αξία της λιγότερης ποσότητας που τους παραδόθηκε.

15

Με μεταγενέστερη συμφωνία τους, οι διάδικοι συμφώνησαν ότι η τελική πληρωμή θα γινόταν με βάση την ακριβή ποσότητα ξυλείας που θα πιστοποιούσαν οι λιμενικές αρχές της Λατάκειας, όπου είχε εκφορτωθεί η ξυλεία.

20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επεδίκασε στους εφεσίβλητους-εναγόντες \$35.360, σαν υπόλοιπο της αξίας ξυλείας που πώλησαν και παράδωσαν στους εφεσείοντες-εναγομένους, αφού απέρριψε την

25

πιστοποίηση λιγότερης ποσότητας της από τις αρχές της Λατάκειας, επειδή αφ' ενός δεν παρουσιάστηκε στη συμφωνηθείσα περίοδο των 20 ημερών αλλά αργότερα και αφ' ετέρου επειδή τα πιστοποιητικά αναφέρονταν στη ξυλεία σε κιλά αντί σε κυβικά μέτρα, όπως πρόβλεπε η δεύτερη συμφωνία μεταξύ των διαδίκων.

Το επίδικο θέμα, τόσο στο πρωτόδικο Δικαστήριο όσο και κατ' έφεση, ήταν ο υπολογισμός της αξίας της παραδοθείσας ξυλείας σε αναφορά με την ποσότητά της.

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Το πρωτόδικο Δικαστήριο παρερμήνευσε το ενώπιόν του επίδικο θέμα και έκρινε ότι υπήρξε διάρρηξη της δεύτερης συμφωνίας των διαδίκων, ενώ όσα έγιναν επί τη βάσει της, ήταν αποδεικτικά στοιχεία, με κατάληξη την αποδοχή της μαρτυρίας του μάρτυρα των εφεσιβλήτων-εναγόντων για την ποσότητα της ξυλείας ως αποδεικνύουσας την αξίωσή τους.

(2) Ο μάρτυρας των εφεσιβλήτων-εναγόντων, δεν ήταν βέβαιος για την ποσότητα της ξυλείας και ο ρόλος του σαν εκτιμητή είχε ξεπεραστεί με την υπογραφή του νέου συμβολαίου που αφορούσε πληρωμή επί τη βάσει της καταμέτρησης της ξυλείας από τις αρχές της Λατάκειας.

(3) Η δεύτερη συμφωνία είχε καθοριστικό ρόλο στον υπολογισμό της παραδοθείσας ξυλείας και το ερώτημα για το Δικαστήριο ήταν μόνο η αποδεικτική αξία των πιστοποιητικών στα οποία αναφέρετο η δεύτερη συμφωνία.

(4) Η παρουσίαση πιστοποιητικού των αρχών της Λατάκειας με αναφορά σε κιλά ξυλείας αντί κυβικά μέτρα, καθώς και η καθυστέρηση στην παρουσίαση του πέραν των 20 ημερών δεν ήταν σημαντικά στοιχεία και δεν συνιστούσαν παράβαση συμφωνίας.

(5) Οι εφεσίβλητοι-εναγόντες, πληρώθηκαν την αξία της ξυλείας που παρέδωσαν, σύμφωνα με την πιστοποίηση των αρχών της Λατάκειας, που μπορούσε να μετατραπεί επακριβώς από κιλά σε κυβικά μέτρα και συνεπώς δεν edικαιούνται στο ποσό που τους επιδικάστηκε πρωτόδικα.

Η έφεση έγινε δεκτή με έξοδα.

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Λαούτας, Πρ. Π.Ε.Δ. και Φωτίου, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1992 (Αρ. Αγωγής 2132/83) με την οποία διατάχθηκαν να πληρώσουν στους Ενάγοντες - Εφεσίβλητους το ποσό των \$35.360 ή ισάξιά του σε Κυπριακές λίρες με τόκο - ποσό το οποίο οφείλουν ως υπόλοιπο δια την αγορά ξυλείας από τους ενάγοντες.

5

Σ. Πίπτας, για τους Εφεσείοντες.

10

Δ.Π. Λιβέρας, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

15

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Χατζησαγγάρης.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του Πλήρους Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με την οποία επιδικάστηκε στους εφεσίβλητους-ενάγοντες ποσό \$35.360 σαν υπόλοιπο αξίας ποσότητας ξυλείας πωληθείσας και παραδοθείσας στους εφεσείοντες-εναγομένους.

20

25

Το επίδικο θέμα τόσο στο πρωτόδικο δικαστήριο όσο και ενώπιό μας ήταν ουσιαστικά ο υπολογισμός της αξίας της παραδοθείσας ξυλείας σε αναφορά με την ποσότητά της.

Η μεταξύ των διαδίκων συμφωνία, Τεκμ. 1, προέβλεπε την πώληση ποσότητας 1841.142 κ.μ. προς \$130 το κυβικό μέτρο, συνολικής αξίας \$236.848,46.

30

Η θέση των εφεσιβλήτων είναι ότι παρέδωσαν ολόκληρη τη συμφωνηθείσα ποσότητα και έτσι αξίωναν με την αγωγή τους το υπόλοιπο ποσό των \$36.413,46. Η υπεράσπιση των εφεσείωντων ήταν ότι δεν ήταν υπόχρεοι να πληρώσουν το αξιούμενο ποσό αφού η παραδοθείσα ποσότητα ήταν μόνο 1561 κ.μ. δηλαδή μικρότερη της συμφωνηθείσας, και η συνολική αξία της ήταν για το ποσό των \$200.430,00 μείον \$2.500.- συμφωνηθείσα έκπτωση που είχαν ήδη πληρώσει.

35

40

Το πρωτόδικο δικαστήριο αποδέχτηκε την θέση των εφεσιβλήτων βασιζόμενο στη συμφωνία των διαδίκων, τεκμ. 1, που προέ-

βλεπε παράδοση της ξυλείας F.O.B. στο λιμάνι Λεμεσού, και στην καταμέτρηση της παραδοθείσας ποσότητας από τον Μ.Ε. 3, ο οποίος ενεργούσε σαν εκτιμητής των εφεσειόντων. Ο μάρτυρας αυτός υπολόγισε την ποσότητα που παραδόθηκε σε 1833 κ.μ.

5

Στη συνέχεια το δικαστήριο εξέτασε τη δεύτερη συμφωνία μεταξύ των διαδίκων τεκμ. 14, που έγινε στις 24.12.1982 και που προέβλεπε ότι η τελική πληρωμή θα γινόταν με βάση την ακριβή ποσότητα ξυλείας που θα πιστοποιούσαν οι λιμενικές αρχές της Λαττάκειας όπου είχε εκφορτωθεί η ξυλεία. Με βάση τα πιστοποιητικά που παρουσιάστηκαν εκ συμφώνου στο πρωτόδικο δικαστήριο, τεκμ. 12 και 13, η ποσότητα της ξυλείας που παραδόθηκε στη Λαττάκεια ήταν συνολικά 916.680 κιλά που ισοδυναμούσαν σύμφωνα με μαρτυρία που δεν αμφισβητήθηκε σε 1561 κ.μ.

10

15

Το πρωτόδικο δικαστήριο απόρριψε την πιστοποίηση της ποσότητας από τις αρχές της Λαττάκειας για δύο λόγους:

20

1. Ότι δεν παρουσιάστηκε μέσα στη συμφωνηθείσα περίοδο των 20 ημερών αλλά αργότερα, και,

25

2. Ότι τα πιστοποιητικά αναφέρονταν στη ξυλεία σε κιλά αντί σε κυβικά μέτρα όπως προβλέπεται από το τεκμήριο 14. Για τους πιά πάνω λόγους το δικαστήριο θεώρησε ότι οι εφεσειόντες δεν είχαν συμμορφωθεί με τις πρόνοιες του τεκμηρίου 14.

30

Οι ουσιαστικοί λόγοι έφεσης των εφεσειόντων προσβάλλουν κατά κύριο λόγο την προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου απ' ενός μεν στο ότι βάσισε την απόφασή του στη μαρτυρία του εκτιμητή Μ.Ε. 3, όσον αφορά την ποσότητα της ξυλείας που παραδόθηκε και απ' ετέρου στην παραγνώριση της νομικής σημασίας και συνέπειας του τεκμηρίου 14 και της μαρτυρίας που περιέχεται στα πιστοποιητικά τεκμήρια 12 και 13.

35

Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου στο όλο επίδικο θέμα είναι νομικά εσφαλμένη, με αποτέλεσμα να παρερμηνεύσει την μαρτυρία και να μην καθοδηγηθεί σωστά στο συσχετισμό της με τα επίδικα θέματα.

40

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει η αγωγή των εφεσιβλήτων αξιώνει υπόλοιπο αξίας εμπορευμάτων πωληθέντων και παραδοθέντων στους εφεσειόντες.

Το μόνο θέμα που εγείρεται τόσο στην παρούσα έφεση όσο

και πρωτόδικα είναι η διακρίβωση της ποσότητας της ξυλείας που παραδόθηκε στους εφεσείοντες για να διακριβωθεί το οφειλόμενο προς τους εφεσίβλητους ποσό.

Το πρωτόδικο δικαστήριο ασχολήθηκε με το τεκμήριο 14. Φαίνεται όμως καθαρά ότι το δικαστήριο παρερμήνευσε το επί- 5
 δικο θέμα ενώπιόν του και έκρινε ότι υπήρξε παράβαση του τεκ-
 μηρίου 14, υπό την έννοια της διάρρηξης συμβολαίου, αντί να 10
 θεωρήσει ότι τα όσα έγιναν με βάση το τεκμήριο 14 ήσαν απο-
 δεικτικά στοιχεία και κατέληξε να δεχθεί την μαρτυρία του 10
 Μ.Ε.3, κ. Μάννα ως αποδεικνύουσα την αξίωση των εφεσιβλή-
 των. Η θέση είναι λανθασμένη διότι ο κ. Μάννας δεν ήτο βέβαι-
 ος για την ποσότητα και ο ρόλος του σαν εκτιμητής εν πάση πε-
 ριπτώσει ξεπεράστηκε με την υπογραφή του νέου συμβολαίου, 15
 τεκμήριο 14. Το τεκμήριο 14 απόκτησε πλέον καθοριστικό ρόλο
 στον υπολογισμό της παραδοθείσας ποσότητας ξυλείας και το
 ερώτημα για το δικαστήριο ήταν μόνο η αποδεικτική αξία των
 πιστοποιητικών στα οποία το τεκμήριο 14 αναφέρετο.

Οι εφεσείοντες αντί να παρουσιάσουν πιστοποιητικό παραλα- 20
 βής από τη Λαττάκεια σε κυβικά μέτρα παρουσίασαν απόδειξη που
 παρουσιάζει την ποσότητα της ξυλείας σε κιλά. Δεν συμφωνούμε
 με το πρωτόδικο δικαστήριο, ότι το στοιχείο αυτό ήταν σημαντικό,
 αφού υπάρχει μαρτυρία μετατροπής των κιλών σε κυβικά μέτρα 25
 και από το τεκμήριο αυτό η ποσότητα που παρελήφθη φαίνεται να
 είναι η ορθή. Εξάλλου τόσο οι φορτωτικές όσο και τα τιμολόγια
 και άλλα έγγραφα που είναι τεκμήρια στο φάκελο αναφέρονται τα
 ίδια σε κιλά και στην αντιστοιχία τους σε κυβικά μέτρα.

Ούτε και ο δεύτερος λόγος που έδωσε το πρωτόδικο δικα- 30
 στήριο για την απόρριψη των τεκμηρίων 12 και 13 ευσταθεί. Η
 παράλειψη των εφεσειόντων να παρουσιάσουν τα πιστοποιητι-
 κά των λιμενικών αρχών της Λαττάκειας, μέσα σε 20 μέρες,
 όπως πρόβλεπε το τεκμήριο 14. Δεν ήταν θέμα ουσίας αλλά εί- 35
 ναι φανερό, ότι το τεκμήριο αυτό αποσκοπούσε στον ακριβή
 προσδιορισμό της παραδοθείσας ποσότητας πριν από την τελι-
 κή πληρωμή, που θα γινόταν σε 30 μέρες.

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων στην αγόρευση του επικαλέ- 40
 στηκε και τρίτο λόγο με τον οποίο αμφισβήτησε την εγκυρότητα
 των τεκμηρίων 12 και 13, ως προερχόμενα από τις λιμενικές αρ-
 χές της Λαττάκειας, ουδέποτε όμως αμφισβήτησε το γεγονός αυ-
 τό, ούτε στις έγγραφες προτάσεις, ούτε κατά τη διάρκεια της
 μαρτυρίας, ούτε έφερε ένσταση στην κατάθεσή τους στο πρωτό-

δικο δικαστήριο και ούτε αντεξέτασε οποιοδήποτε από τους μάρτυρες στο σημείο αυτό.

5 Συνοπτικά το τεκμήριο 14 ουδέποτε τερματίστηκε και ουδέποτε καταγγέλθηκε. Εξάλλου η αγωγή του ενάγοντος δεν βασίζεται σε παράβαση συμβολαίου και τα πιστοποιητικά που απορρέουν από το τεκμήριο 14 αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία. 10 Εξάλλου εν όψει της συνομολόγησης της συμφωνίας τεκμ. 14, εάν τα τεκμήρια 12 και 13 δεν θεωρηθούν ότι αποδεικνύουν την ποσότητα της ξυλείας που παρεδόθη στους εφεσείοντες στη Λαττάκεια, όπως εισηγείται ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων, τότε η υπόθεση των εφεσιβλήτων θα παραμείνει άνευ αποδείξεως.

15 Είναι φανερό ότι απεδείχθη πέραν πάσης αμφιβολίας ποιά ήτο η πραγματική ποσότητα που ελήφθη από τους εφεσείοντες και φαίνεται με μαθηματική ακρίβεια από τα τεκμήρια 12 και 13.

20 Ως εκ τούτου η έφεση γίνεται αποδεκτή και η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται. Τα έξοδα τόσο στην έφεση όσο και στην πρωτόδικη διαδικασία επιδικάζονται υπέρ των εφεσείοντων - εναγομένων.

Η έφεση έγινε δεκτή με έξοδα.